

Jaarverslag voorzitter, over het jaar 2018

Het 41^e jaar van de Stichting Jacob Campo Weyerman, het jaar ná het lustrum, was een goed en vruchtbaar jaar, vrij van groot spektakel. Maar misschien is het wel bijzonder dat de belangstelling voor door de Stichting ontplooiden initiatieven onverminderd groot bleef, dat de twee openbare bijeenkomsten druk bezocht werden, dat de *Mededelingen van de Stichting Jacob Campo Weyerman* rijk en divers van inhoud waren, dat de website met zo'n drie posts per week een uitzonderlijke bron van kennis bleef.

De grondvergadering vond op 20 januari in Amsterdam plaats, in Huize Lydia. Ruim veertig belangstellenden wisten de weg naar de bijeenkomst te vinden. Kornee van der Haven, de Gentse neerlandicus, tekende voor de hoofdlezing, een bijzondere lezing over de orde in het werk van Weyerman, over zijn anekdotiek. De benadering van Kornee van der Haven is zeker in de kring van Weyerman ongebruikelijk, maar misschien daarom wel zo inspirerend. De Hanou-observatie kwam van Annemieke Houben: zij sprak over een klein boekje en liet zien hoeveel schatten zo'n boekje herbergt. Roelof van Gelder sprak over de avontuurlijke John Gabriel Stedman, de held van zijn te verschijnen biografie.

Op 22 september verzamelden zo'n veertig getrouwen zich voor de jaarlijkse expeditievergadering in Gouda, in de Chocoladefabriek, waar Sander Enderink een helder licht wierp op de befaamde patriot Cornelis de Lange. Op zijn voordracht volgde een drietal 'prevelementjes' over Jannen: Elly Groenenboom-Draai sprak over Jan van Hoogstraten, gedurende enige tijd Weyermans favoriete vijand; Peter Altena over Jan van Santen, de schurk die in Gouda geëxecuteerd werd; Angelie Sens over Johannes van den Bosch, de mensenvriend. De rondleiding door de stad was zeer informatief – al was de onophoudelijk gutschende regen wel een spelbreker -, wat zeer zeker ook gold voor de rondleiding door Museum Gouda.

Voor de meeste leden van onze Stichting zijn de ware hoogtepunten van het jaar de twee keer dat een nieuw nummer van de *Mededelingen* op de deurmat ploft. Ieder nummer zo'n honderd bladzijden, goed geredigeerd, keurig verzorgd – bij elkaar de beste entree tot de literatuur en de wereld van de lange achttiende eeuw. De redactie van de *Mededelingen* zijn wij om die reden grote dank verschuldigd. Jeroen van Heemskerck Düker zet zich intussen al jaren in om de nummers een goede vormgeving te gunnen, waarvoor we hem zeer erkentelijk zijn.

De site van de Stichting Jacob Campo Weyerman is voor wie op de hoogte wil blijven van de actualiteit van de achttiende eeuw onontbeerlijk. Het bijzondere duo Jac Fuchs en Jan Bruggeman verzorgt voor de site de ene voetnoot na de andere, waarin bijzondere aspecten van het werk van Weyerman belicht worden. Als heuse rechercheurs zoeken zij naar de bronnen van Weyermans schrijverschap, waarbij zij een steeds scherper oog ontwikkelen voor de eigen aard van de vertalingen en bewerkingen van Weyerman. In het bijzonder Rietje van Vliet waakt over de kwaliteit van de bijdragen op de website.

De site van de Stichting wordt geflankeerd door de ENT, de door Rietje van Vliet geredigeerde Encyclopedie Nederlandse Tijdschriften. Die ENT is intussen een naslagwerk van formaat. Te weinig wordt de wonderbaarlijke rijkdom van de ENT gewaardeerd.

Afgelopen jaar timmerden heel wat Campisten schrijvenderwijs aan de weg: Roelof van Gelder schreef zijn schitterende Stedmanbiografie; Elly Groenenboom bezorgde (samen met de hevig gemiste Karel Bostoën) een editie van Focquenrochs *Min*; Simon Vuyk ontwierp een

groepsportret van assertieve predikanten; Lotte Jensen vroeg in haar oratie aandacht voor de vaderlandse strijd tegen het machtige water.

Barbara Sierman, Campiste van de eerste minuten van het bestaan van de Stichting, ontving in november een prachtige onderscheiding: zij werd vereerd met Digital Preservation Coalition Fellowship Award. In de lofzang werden haar grote verdiensten op het terrein van digitale duurzaamheid gememoreerd.

Het voorbije jaar bracht ook droeviger nieuws. Sam Segal en Chris Heesakkers, beiden ooit hoofdspreker op een grondvergadering, overleden. Segal was een eminent kunsthistoricus, dankzij zijn kennis van de botanie bijzonder thuis in de bloemschilderkunst. Heesakkers, neo-latinist, sprak voor de Weyermankring over Erasmus in de *Rotterdamsche Hermes*. Op de hulp van Segal en Heesakkers, beiden innemend en bescheiden, werd nimmer vergeefs een beroep gedaan. In 2018 overleed ook Arie Manten, de grootste kenner van de geschiedenis van Breukelen en bijgevolg een geweldige vraagbaak als het ging om het verblijf van Weyerman in Mantens Breukelen. Met verdriet namen wij voorts kennis van het overlijden van Janet Broos en Renée de Vet, echtgenotes van onze gewaardeerde Campisten Ton Broos en Jan de Vet.

Amsterdam, 12 januari 2019
Peter Altena, voorzitter